

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5Csp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621200964
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2621200964.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: Y. A.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX B., zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 7.561,37 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 197,75 € z a s t a v u j e .

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.02.2021 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 7.857,75 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 27.07.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedla, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo: 341/B. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovaná uzavreli dňa 06.07.2016 Zmluvu o pôžičke evidenčné č. 8016296/7560500721, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 8.500,00 €. Žalovaná sa zaviazala túto pôžičku splácať v pravidelných 120. mesačných splátkach, v sumách po 131,82 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 15.818,40 €. Ku dňu podania žaloby žalovaná z hore uvedenej pôžičky zaplatila sumu 2.931,42 €. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky pôžičky riadne a včas, teda v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovanú listom zo dňa 26.05.2018 k úhrade dlžných splátok, na čo poskytla žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornila, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, a preto spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 19.07.2018 úver zosplatnila, o čom žalovanú informovala listom zo dňa 21.07.2018. K zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje

začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže k zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016. Do podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 7.857,75 €. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť istinu v sume 10.789,17 €, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu a suma po zosplatení (23 splátok x 131,82 € = 3.031,86 € + 7.757,31 € = 10.789,17 €). Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 2.931,42 €, ktorá je riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia, takže jej dlh tak predstavuje sumu 7.857,75 € (10.789,17 € - 2.931,42 € = 7.857,75 €). Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky v sume 44,57 € a zmluvná pokuta v sume 932,17 €, ktoré si však žalobca touto žalobou neuplatnil. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5Csp/14/2021-43 zo dňa 14.04.2021, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, a preto súd tento platobný rozkaz uznesením č.k. 5Csp/14/2021-60 zo dňa 14.07.2021 zrušil.

3. Žalobca podaním zo dňa 15.11.2022 vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie istiny v sume 192,10 €, ktorú žalovaná zaplatila po podaní žaloby desiatimi čiastočnými úhradami a súčasne vyčíslil príslušné úroky z omeškania.

4. Žalobca ďalším podaním zo dňa 15.02.2023 vzal žalobu späť v ďalšej časti, a to v časti o zaplatenie istiny v sume 104,28 €, ktorú žalovaná zaplatila po podaní žaloby a súčasne vyčíslil príslušné úroky z omeškania.

5. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5Csp/14/2021-218 zo dňa 28.02.2023, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 296,38 € zastavil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.561,37 €, úroky z omeškania v sume 1.722,17 €, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.561,37 € od 20.12.2022 do zaplatenia s tým, že súd povolil žalovanej priznané sumy splácať v splátkach po 260,00 € mesačne, splatných vždy do 27. dňa toho ktorého mesiaca, do zaplatenia, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

6. Žalovaná podala proti hore uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie v rozsahu výrokov II. a II.

7. Odvolací súd Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 28CoCsp/9/2023-275 zo dňa 10.10.2023 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd vyslovil právny názor, že pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovanej, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, táto dôvodná nebola. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej postupoval s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je možné považovať poskytnutý úver žalovanej za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň dodal, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) bol tiež oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V ďalšom však odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej ako čiastočne dôvodné a vyslovil právny názor, že súd prvej inštancie dostatočne neskúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne v danom spore, a to v súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ako ani splnenie

podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej v súvislosti s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu bolo v konaní pokračovať a o žalobe žalobcu, v časti ktorá zostala predmetom konania rozhodnúť, pričom v ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne vykoná dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu veci potrebného pre rozhodnutie, najmä za účelom zistenia, či boli splnené zákonné podmienky pre zosplatnenie pôžičky (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka) a tiež, či a kedy nastala účinnosť tohto zosplatnenia voči žalovanej, a zároveň sa bude zaoberať aj otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (i z pohľadu § 17 zákona č. 129/2010 Z.z.).

8. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol vo výroku I. právoplatnosť dňa 20.04.2023, čím sa predmetom sporu stala istina v sume 7.561,37 s príslušenstvom.

9. Žalobca po rozhodnutí odvolacieho súdu podaním zo dňa 09.05.2024 vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie istiny v sume 197,75 € z toho dôvodu, že žalovaná uhradila ďalšie nasledovné platby: sumu 116,54 € dňa 20.03.2023, sumu 4,51 € dňa 19.04.2023, sumu 13,79 € dňa 04.09.2023, sumu 18,02 € dňa 13.11.2023 a sumu 44,89 € dňa 25.04.2024, ktoré boli v plnom rozsahu započítané na istinu. V zmysle hore uvedeného žalobca vyčíslil úroky z omeškania nasledovne: 5 % ročne zo sumy 7.561,37 € od 20.12.2022 do 20.03.2023 v sume 94,26 €, 5 % ročne zo sumy 7.444,83 € od 21.03.2023 do 19.04.2023 v sume 30,60 €, 5 % ročne zo sumy 7.440,32 € od 20.04.2023 do 04.09.2023 v sume 140,65 €, 5 % ročne zo sumy 7.426,53 € od 05.09.2023 do 13.11.2023 v sume 71,21 € a 5 % ročne zo sumy 7.408,51 € od 14.11.2023 do 25.04.2024 v sume 166,44 €. Žiadal, aby súd konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 494,13 € zastavil a žalovanému uložil povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 7.363,62 €, úrok z omeškania postúpený v sume 2.225,33 € a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.363,62 € od 26.4.2024 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Žalovaná v odôvodnení odporu uviedla, že žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva z toho dôvodu, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom poukázala na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a následne na § 11 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neunesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovanej zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v žalobe uviedol, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu, a preto nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a priznal jej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky. Žalovaná podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu a na druhej strane aj jej mesačné

výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporevala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedol, že v tomto konaní si náklady na vymáhanie pohľadávky neuplatňuje. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zaslané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca uviedol, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatení dlhu v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovanej.

12. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 06.05.2022 k vyjadreniu žalobcu k ňou podanému odporu uviedla, že právny predchodca žalobcu si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko s odbornou starostlivosťou neskúmal bonitu žalovanej, teda jej schopnosť splácať poskytnutý úver, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a zároveň právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Ďalej uviedla, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorých logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže v danom prípade právny predchodca žalobcu nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovanej pred dorúčením žaloby, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Ďalej namietala, že zmluva, na základe ktorej žalobca svoj nárok v tomto spore uplatňuje, neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve nepostačuje uviesť len úrokovú sadzbu, ale aj ďalšie náležitosti vzťahujúce sa k úrokovej sadzbe, čo nebolo splnené. Ďalej namietala, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa vo výške 14,90 % ročne, čo má za následok absenciu údajov o RPMN, a preto je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku Všeobecná úverová banka a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

13. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 15.11.2022 k vyjadreniu žalovanej zo dňa 06.05.2022 uviedol, že právny predchodca žalobcu dostatočne skúmal schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Existujúce záväzky žalovanej overil dopytom do úverového registra (tento priložil k vyjadreniu), z ktorého je zrejmé, že žalovaná mala v čase podania žiadosti o úver jeden existujúci spotrebný úver s celkovou mesačnou splátkou vo výške 93,00 € a zároveň mala nesplátkový úver s úverovým rámcom vo výške 2.400,00 €, ale aktuálne u nej evidovali vyčerpanú istinu vo výške 0,00 €. Spoludlžník mal v čase podania

žiadosti o úver dva existujúce spotrebiteľské úvery s mesačnou splátkou vo výške 72,00 € a s mesačnou splátkou vo výške 57,00 €, teda spolu vo výške 129,00 €. Žalovaná v Zmluve o spotrebiteľskom úvere deklarovala zamestnanie na trvalý pracovný pomer na dobu neurčitú u zamestnávateľa Senické a skalické pekárne, a.s., s čistým príjmom vo výške 670,00 €. Z predloženého rozhodnutia zo Sociálnej poisťovne, ústredie vyplývalo, že zároveň poberala invalidný dôchodok vo výške 176,20 €. Tento jej príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom veriteľ overoval príjem vo výške 700,00 € (hrubý príjem). Čistý príjem z tejto overovanej sumy predstavoval sumu 491,03 €. Spoludlžník v Zmluve o spotrebiteľskom úvere deklaroval zamestnanie na trvalý pracovný pomer na dobu neurčitú u zamestnávateľa GASTRO-H services, s.r.o., s čistým príjmom vo výške 400,00 €. Tento príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom veriteľ overoval príjem vo výške 400,00 € (hrubý príjem). Čistý príjem z tejto overovanej sumy predstavoval sumu 280,53 €. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovanej a spoludlžníka, nakoľko žalovaná deklarovala, že je vydatá a nepriznala žiadne vyživované dieťa. Životné minimum na členov domácnosti žiadateľa o úver bolo podľa žalovanej deklarovaných informácií vo výške 336,28 € (198,09 € + 138,19 €). Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol realizovaný nasledovne: 947,76 € (príjem 491,03 € + 176,20 € + 280,53 €) - 222,00 € (existujúce záväzky 93,00 € + 72,00 € + 57,00 €) - 336,28 € (náklady na zabezpečenie základných životných potrieb) = 389,48 €. Disponibilný zostatok bol vyšší ako splátka schvaľovaného úveru vo výške 131,82 €. Poskytovateľ úveru teda postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ustanovením § 7 zákona 129/2010 Z.z. a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že Zmluva o úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN. V danom prípade neboli žalovanej účtované žiadne poplatky za poskytnutie úveru a pri výpočte sa zohľadňovalo aj poisťné. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 6.000,00 €, ktorý bol čerpaný dňa 27.06.2017. Úver mala žalovaná splácať formou 120. pravidelných mesačných splátok, so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2016. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 131,82 € (zahŕňala splátku istiny a úrokov). Ročná percentuálna miera nákladov je 14,90 % (pri presnosti na dve desatinné miesta). Žalobca uviedol, že internetové kalkulačky na výpočet RPMN nie je možné považovať za presný výpočet RPMN. Tieto kalkulačky nezohľadňujú všetky skutočnosti potrebné na výpočet RPMN, ako je napríklad presný počet dní obdobia (buď počítajú s prvým alebo posledným dňom v mesiaci - čo nie je možné aplikovať na konkrétny prípad). Výpočet podľa internetovej kalkulačky preto nie je možné použiť ako dôkaz v súdnom konaní. Napokon upozornenie o informatívnom použití tejto kalkulačky sa nachádza aj na uvedenej internetovej stránke. Poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. len ak je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Za RPMN uvedenú v neprospech spotrebiteľa je možné považovať taký prípad, keď je v zmluve uvedená nižšia RPMN ako je jej skutočná hodnota. Spotrebiteľ je teda presvedčený, že jeho úver je „lacnejší“ ako je to v skutočnosti. V konkrétnom prípade RPMN uvedená v zmluve nespĺňa tento predpoklad, a preto poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Súd vykonal dokazovanie Notárskou zápisnicou sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 spolu s prílohou 1, Opisom rozdelenia majetku k 30.06.2017, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 7560500721 zo dňa 06.07.2016, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere č. zmluvy 7560500721 zo dňa 04.07.2016, Informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver č. zmluvy 7560500721 zo dňa 04.07.2016, Informáciou v zmysle § 15 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov zo dňa 04.07.2016, Udelením súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov zo dňa 04.07.2016 podpísaným žalovanou aj spoludlžníkom Mariánom Bobekom, fotokópiou občianskeho preukazu žalovanej, spoludlžníka Mariána Bobeka a Jany Bobekovej, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 03.12.2015, výplatnými páskami žalovanej za obdobie 04/2016 a 05/2016, prehľadom pohybov na účte žalovanej od 30.05.2016 do 29.06.2016, výplatnými páskami spoludlžníka Mariána Bobeka za obdobie 04/2016 a 05/2016, výpisom z účtu spoludlžníka Mariána Bobeka vo VÚB, a.s. zo dňa 31.05.2016, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2018, fotokópiami poštových doručeník zo dňa 04.06.2018 a zo dňa 31.05.2018, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.07.2018, Prehľadom splátok a úhrad úveru žalovanej č. zmluvy 8016296, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.08.2021, Výpismi z registra klientskych informácií zo dňa 14.03.2016, výpisom z účtu žalovanej v 365 bank, a.s. za obdobie od 01.02.2021 do 16.11.2022, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 02.12.2021, dokladom Slovenskej pošty eSIPO zo dňa 17.08.2022, faktúrou spoločnosti Orange, a.s. vystavenou na meno

Marián Bobek za fakturačné obdobie od 08.07.2022 do 07.08.2022, Dohodou o preddavkových platbách za elektrinu a poplatkoch za ZSE služby pre domov zo dňa 10.04.2022, potvrdením o platbe v Raiffeisen Banke, a.s. zo dňa 18.08.2022, žiadosťou o potvrdenie platby v Raiffeisen Bank, a.s. zo dňa 18.08.2022, výpisom z kreditnej platobnej karty Mariána Bobeka vo VÚB, a.s. zo dňa 01.07.2022, prehľadom úverových produktov vo VÚB, a.s. zo dňa 18.08.2022, výplatnou páskou žalovanej od spoločnosti GASEMA, s.r.o. Senica za obdobie 07/2022, ako aj ostatným obsahom spisu. Súd doplnil dokazovanie písomným vyjadrením žalovanej zo dňa 26.04.2024 a zistil tento skutkový stav veci:

15. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 26.04.2024 uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a vzhľadom na to neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a preto došlo k postúpeniu tzv. živého úveru pred termínom konečnej splatnosti 20.10.2026. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoCsp/45/2022 zo dňa 31.03.2023 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20Cdo/717/2008, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

16. Súd mal preukázané z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo: 341/B, že ku dňu 01.01.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupníckou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, pričom všetky práva a povinnosti spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. prevzala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. Z uvedeného teda vyplýva, že všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou prevzala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.

17. Okresný súd Senica uznesením č.k. 5Csp/14/2021-119 zo dňa 13.04.2022 pripustil vstup spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 z toho dôvodu, že na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. boli prevedené práva a povinnosti, o ktorých sa koná, teda pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanej ako dlžníkovi, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.08.2021, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v spore.

18. Postúpenie pohľadávky oznámila žalovanej listom zo dňa 16.08.2021 spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

19. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela dňa 06.07.2016 so žalovanou ako dlžníkom a Mariánom Bobekom, nar. 17.08.1976 ako spoludlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7560500721, ktorú právny predchodca žalobcu eviduje v systéme pod č. 8016296 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol na strane jednej záväzok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve a na strane druhej záväzok žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanej na základe Zmluvy spotrebiteľský úver v celkovej sume 8.500,00 €, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovanej uvedený v bode XI. Zmluvy, s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, za podmienok uvedených v Zmluve. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120. mesačných splátkach vo výške po 131,82 €. V zmysle článku X. Zmluvy prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.08.2016, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.07.2026. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala zaplatiť celkové náklady v sume 7.318,40 €. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola ku dňu

podpisu Zmluvy vypočítaná vo výške 14,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 9,59 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola ku dňu podpisu Zmluvy vyčíslená na sumu 15.818,40 €.

20. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu sa pokúsil vec riešiť mimosúdne a predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2018, ktorá bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 04.06.2018 a spoludlžníkovi Mariánovi Bobekovi dňa 31.05.2018, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok v celkovej sume 393,79 € bezodkladne. Súčasne žalovanú upozornil, že ak do 05.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci marec 2018 bude oprávnený úver zosplatiť.

21. Žalovaná na predžalobnú upomienku žiadnym spôsobom nereagovala, a preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.07.2018 oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 7560500721 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

22. Zmluvnú pokutu a náklady vzniknuté s vymáhaním pohľadávky si právny predchodca žalobca touto žalobou neuplatnil.

23. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň, keďže žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa však vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

26. Podľa § 506 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

28. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

33. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

35. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

43. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

44. Súd vyhodnotením vykonaného ako aj doplneného dokazovania a zisteného skutkového stavu s poukazom na zhora citované ustanovenia dospel k záveru, že žaloba ani po jej čiastočnom späťvzátí, nebola podaná dôvodne. Pri rozhodovaní v predmetnej veci súd vychádzal z právnych názorov obsiahnutých v uznesení odvolacieho Krajského súdu v Trnave č.k. 28CoCsp/9/2023-275 zo dňa 10.10.2023, ktoré sú pre súd prvého stupňa právne záväzné. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela dňa 06.07.2016 so žalovanou ako dlžníkom a Mariánom Bobekom, nar. 17.08.1976 ako spoludlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7560500721, ktorú právny predchodca žalobcu eviduje v systéme pod č. 8016296. Predmetom Zmluvy bol na strane jednej záväzok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve a na strane druhej záväzok žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Súd naďalej považoval za platné uzatvorenie zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, pričom tento úver svojim charakterom spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu o úvere uzavretú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek tejto skutočnosti bolo potrebné posúdiť Zmluvu podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., pretože sa jednalo o poskytnutie úveru, kde právny predchodca žalobcu ako veriteľ vystupoval ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (poskytovanie úverov bolo predmetom podnikania právneho predchodcu žalobcu) v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (vystupovala ako dlžník) v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka

prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Inými slovami musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo sčasti ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, tzn. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy vecí prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 8.500,00 €, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovanej uvedený článku XI. Zmluvy, s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne. Z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že k bezhotovostnému prevodu finančných prostriedkov došlo bezprostredne po uzatvorení Zmluvy, o čom svedčia aj vykonané úhrady žalovanej preukazujúce, že bola s uzatvorenou Zmluvou oboznámená. Povinnosťou žalovanej bolo poskytnutý úver splácať právnomu predchodcovi žalobcu v pravidelných 120. mesačných splátkach vo výške po 131,82 €. V zmysle článku X. Zmluvy prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.08.2016, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.07.2026. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala zaplatiť celkové náklady v sume 7.318,40 €. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola ku dňu podpisu Zmluvy vypočítaná vo výške 14,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 9,59 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola ku dňu podpisu Zmluvy vyčíslená na sumu 15.818,40 €. Súd mal však preukázané, že žalovaná porušila zmluvné podmienky tým, že úver v dohodnutých splátkach nesplácala riadne a včas, a preto právny predchodca žalobcu úver ku dňu 19.07.2018 zosplatnil.

45. Súd v konaní skúmal, či právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej postupoval s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a vzal do úvahy všetky potrebné informácie, a preto nie je možné považovať poskytnutý úver žalovanej za bezúročný a bez poplatkov podľa citovaného § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S týmto názorom súdu prvého stupňa sa stotožnil aj odvolací súd a považoval ho za správny.

46. Žalovaná v odpore namietala, že zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre účinné zosplatnenie sa vyžaduje: 1. existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2. upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením a 3. doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. „V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky upozorniť na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s odsekom 9 § 53 Občianskeho zákonníka. Zákonom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatnenie pohľadávky nebude spĺňať náležitosti právneho úkonu, bude trpieť vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, nebude vychádzať zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v odseku 9 alebo nebude doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nikdy nevyvolá zamýšľané právne účinky a dodávateľ svojim konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa.“ (komentár Beck). V predmetnej veci právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2018 vyzval

žalovanú na zaplataenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 393,79 € a upozornil ju, že ak do 05.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Táto upomienka bola preukázateľne žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 04.06.2018 a spoludlžníkovi Mariánovi Bobekovi do vlastných rúk dňa 31.05.2018. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mohol právo na predčasné splatenie úveru právny predchodca žalobcu uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 03/2018, upomienku zasielal už 26.05.2018 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datoval dňa 21.07.2018. Len zo žaloby a prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že k predčasnému splateniu malo prísť 19.07.2018, avšak dlžná suma uvedená v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nekorešponduje s dlžnou sumou k uvedenému dátumu v prehľade splátok a úhrad. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, ktorý v tomto rozhodnutí vo vzťahu k náležitostiam zosplatenia dlhu uviedol, že: „taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatiť celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Uvedený názor bol potvrdený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/90/2019 zo dňa 29.10.2019. V tomto smere teda právny úkon oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru súd považuje za neurčitý právny úkon, nakoľko oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahovalo údaj, a to označenie splátky, pre ktorú prišlo k predčasnej splatnosti. Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvaniu spotrebiteľského záväzku. Žalobca však nepreukázal, že by žalovanej doručil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.07.2018, pričom účinky tohto úkonu nastávajú až doručením (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca k tomu uviedol, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Takýto právny názor žalobcu súd považuje za nesprávny, nakoľko tak ako bolo už vyššie uvedené, právne účinky úkonu oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nastávajú až doručením. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že k predčasnej splatnosti úveru neprišlo.

47. Ďalej sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, ktorý ju odôvodňoval nadobudnutím pohľadávky od právneho predchodcu voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021. Ako súd odôvodnil v bode 46 tohto rozsudku, v predmetnej veci bolo preukázané, že k predčasnej splatnosti úveru neprišlo, a preto bolo možné previesť na tretiu osobu len pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca vo svojich vyjadreniach zotrval na svojom právnom stanovisku, že úver bol predčasne splatný, a že prišlo k platnému postúpeniu pohľadávky. K tomuto právnemu názoru súd uvádza, že bolo možné postúpiť pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, čo však nie je situácia v prejednávanej veci. Pohľadávka na žalobcu bola postúpená s presnou špecifikáciou a jej vyčíslením, tak ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021, pričom išlo o pohľadávku po predčasnom zosplatení úveru. Je zrejmé, že časť úveru ešte pri postúpení pohľadávky nebola splatná. Právny predchodca žalobcu teda nemohol prevádzkať na žalobcu viac práv ako mu prislúchalo. Zmluva o postúpení pohľadávok v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu jeho neurčitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákona. Žalobcovi teda neprináleží ním uplatnené právo. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

48. Na základe hore uvedených skutočností súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol a v späťvzatej časti žaloby konanie v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 CSP zastavil.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % z toho dôvodu, že žalovaná mala v spore úspech v celom rozsahu a čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca späťvzatím žaloby, ktorá nebola dôvodná, napriek tomu, že žalovaná uhradila časť istiny po podaní žaloby.

52. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.